

Dele, det hele skulde gaa mere i stor Stil. Det har været vanskeligere og vanskeligere i de sidste Aar at faa Hvalkød til en billig Pris, særlig i de sidste to Aar har Vanskelighederne været store. Dette er Grunden til, at Færøernes Lagting har indsendt et Udkast til det Lovforslag, som her af den højtærede Minister er forelagt Tinget.

Jeg tror, det er rigtigt at forhøje Afgiften, saaledes at Lagtinget derved kan faa en Basis at staa paa, naar det vil forhandle med Hvalstationerne om at faa Kød til en billig Pris. Der er sket en Forandring i det Udkast, som Lagtinget udarbejdede, idet den højtærede Minister har sat Afgiftsbeløbet til 200 Kr. i Stedet for som af Lagtinget foreslaaet 400 Kr. Det er en Skønssag, hvor højt man skal gaa, og jeg kan oplyse, at der i Lagtinget, skønt det blev vedtaget at fastsætte Beløbet til 400 Kr., dog var en hel Del Medlemmer, som syntes, at det maaske var lovlig højt. Man maa nemlig ikke blot se paa saadan en Sag med sine egne Øjne, men man maa ogsaa tænke paa, hvorledes andre ser paa den. Jeg har selvfølgelig den største Tillid til Færøernes Lagting og er sikker paa, at det ikke vil misbruge den Myndighed, som det faar ved sidste Stykke i det foreliggende Lovforslag, men det kan være, at Hvalfangerne, i alt Fald i dette Tilfælde, ikke har samme Tillid til Færøernes Lagting, og at det, naar de ser, at der sættes et Beløb, som de mener ikke paa nogen Maade at kunne staa sig ved at udrede, kan skræmme dem fra at komme derop næste Sommer og begynde paa den Bedrift, som Færingerne nu alligevel ønsker skal fortsættes, saaledes som den har været hidtil. Sidste Sommer var der kun to Hvalfangerselskaber, som drev Fangst paa Færøerne. De tjente ganske vist særdeles godt, dels fordi de kun var to, saa at de havde et friere Virkefelt omkring Øerne, og der ikke var saa stor Konkurrence, dels fordi Priserne paa alle Hvalprodukter var ganske overordentlig høje, sikkert over det dobbelte af, hvad de plejer at være. Men ellers har Hvalfangerselskaberne i de senere Aar ikke tjent Penge deroppe. Det kan derfor ikke nægtes, at det falder i Øjnene, naar en Afgift forhøjes fra 50 til 400 Kr. pr. Hval, selv om det tilføjes, at den ved Forhandling med Lagtinget kan nedsættes, naar Selskaberne erklærer sig villige til at levere Kød for en nogenlunde billig Penge. Jeg har derfor, efter at have overvejet Sagen, ment at kunne blive staaende ved det af den højtærede Minister

foreslaaede, idet jeg mener, at det er tilstrækkelig betryggende, selv om der kun staa 200 Kr. og den højtærede Minister sikkert har Ret i, at det andet større Beløb vil kunne skræmme, saaledes at man ikke opnaar Hensigten.

Jeg skal med disse Ord anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger.

Sonne: Det er jo ikke Sædvane her i Tinget, at vi ikke-færøske Repræsentanter blander os i Forhandlingerne om saadanne Lovforslag vedrørende færøske Erhvervsforhold, der er blevet til under Samvirken mellem Lagtinget og den højtærede Regering, og som, saaledes som det her er Tilfældet, ydermere har vundet Tilslutning fra den ærede Repræsentant fra Færøerne (Frederik Petersen). Naar jeg desuagtet tillader mig at knytte nogle Bemærkninger til det Lovforslag om Hvalfangst ved Færøerne, som vi her beskæftiger os med, skyldes det den Omstændighed, at der ved mit Gennemsyn af Lovforslaget og de dertil knyttede Bemærkninger hos mig er vakt Tvivl om, hvorvidt Lovforslaget, saaledes som det her er formuleret, vil virke fyldestgørende for det Formaal, som i Bemærkningerne er angivet at være knyttet til det. Lovforslagets Formaal er jo, som den ærede Repræsentant for Færøerne udtalte, at skaffe Færøernes Befolkning Hvalkød til en rimelig Pris, og det Middel, hvorved man vil forfølge denne Hensigt, er, at man opskriver den hidtidige Afgift af 50 Kr. pr. Hval betydeligt, men samtidig aabner Lagtinget Adgang til at nedskrive Afgiften, for saa vidt Hvalfangerstationerne erklærer sig rede til at levere Hvalkød til den færøske Befolkning til rimelig Pris. I saa Henseende havde Lagtinget foreslaaet at normere en Afgift af 400 Kr., men med Adgang til at nedskrive den til 50 Kr. Det Beløb, hvorved Afgiften kan nedskrives, er altsaa den Tilskyndelsespræmie, der kan ydes Hvalfangerstationerne for at levere det billige Kød, og denne Præmie var, saaledes som Lagtinget havde foreslaaet den, 350 Kr. I Lovforslaget er Afgiften imidlertid normeret til 200 Kr., ligeledes med Ret til at nedskrive den til 50 Kr. Altsaa bliver Præmien kun 150 Kr. eller ikke det halve af den Tilskyndelses- eller Opmuntringspræmie, som indeholdtes i Lagtingets Forslag. Det er her, Tvivlen er rejst hos mig om, hvorvidt den nu foreslaaede Ordning vil virke fyldestgørende. For rigtig at klare dette Spørgs-